

Dvo 1

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

TRANSKRIPT

**SUĐENJE U PREDMETU
„LJUBINAC“
X-KR-05/154**

Datum: 27.09.2006.god.

INDEX

Dio suđenja:

Ispitivanje svjedoka optužbe:

- svjedok **ENISA ZIMIĆ** (str.3-12)
 - direktno ispitivanje (str.4-10)
 - unakrsno ispitivanje (str.10)
 - dodatno ispitivanje-tužilac (str.10-11)
 - dodatno ispitivanje-sudsko vijeće (str.11-12)

- svjedok **HABIBA RAMOVIĆ** (str.12-21)
 - direktno ispitivanje (str.13-19)
 - unakrsno ispitivanje (str.19.)
 - dodatno ispitivanje-sudsko vijeće (str.20-21)

SVJEDOK OPTUŽBE – ENISA ZIMIĆ

Predsjednik vijeća Gogala: Dobro dan gospodo.

Svjedokinja Zimić: Dobro dan.

Predsjednik vijeća Gogala: Hoćete mi reći vaše ime i prezime?

Svjedokinja Zimić: Enisa Zimić.

Predsjednik vijeća Gogala: Ime oca?

Svjedokinja Zimić: Huso.

Predsjednik vijeća Gogala: Je li to djevojačko...?

Svjedokinja Zimić: Ne.

Predsjednik vijeća Gogala: Je li to prezime ima i otac?

Svjedokinja Zimić: Ne, Agić djevojačko.

Predsjednik vijeća Gogala: Dakle Huso Agić mu je ime i prezime?

Svjedokinja Zimić: Da.

Predsjednik vijeća Gogala: U redu. Recite mi puni datum vašeg rođenja?

Svjedokinja Zimić: 19.08.1958.god.

Predsjednik vijeća Gogala: Gdje ste rođeni?

Svjedokinja Zimić: Stara Gora, Rogatica.

Predsjednik vijeća Gogala: Gdje sada stanujete?

Svjedokinja Zimić: Gradačaćka 98. u Sarajevu.

Predsjednik vijeća Gogala: Šta ste po zanimanju?

Svjedokinja Zimić: Domaćica.

Predsjednik vijeća Gogala: Recite mi samo, ja moram pitati i ja ću konstatovati da niste ni u kakvim rodbinskim vezama sa optuženim Ljubinac Radisavom?

Svjedokinja Zimić: Nisam.

Predsjednik vijeća Gogala: U redu. Vi ste danas pozvani ovdje kao svjedok i bićete saslušani u svojstvu svjedoka. Ja vas upozoravam da ste na sudu dužni istinu da govorite, za lažno svjedočenje predviđena je krivična odgovornost. Niste dužni da odgovorite niti na jedno pitanje koje vam bude postavljeno, ako vi ocijenite da bi vas iskren odgovor izložio krivičnom gonjenju. Je li ovo jasno što sam rekla?

Svjedokinja Zimić: Da.

Predsjednik vijeća Gogala: Prije početka svjedočenja potrebno je da položite zakletvu. Pa ja molim da to učinite, imate tekst zakletve ispred vas, pa izvolite. Hoćete nam pročitati?

Svjedokinja Zimić: Da. Zaklinjem se čašću i savješću, izjavljujem da ću govoriti istinu o svemu što će me sud pitati i da neću uskratiti, dodati ili promijeniti ništa meni poznato u ovom predmetu.

Predsjednik vijeća Gogala: Hvala. Tužitelju možete direktno ispitati vašu svjedokinju. Izvolite.

TUŽILAC STRIKA – direktno ispitivanje

Tužilac Strika: Gđo. Zimić rekli ste da sada živite u Sarajevu.

Svjedokinja Zimić: Da.

Tužilac Strika: Recite mi gdje ste živjeli u proljeće '92 godine?

Svjedokinja Zimić: U Seljanima, kod Rogatice.

Tužilac Strika: S kim ste živjeli?

Svjedokinja Zimić: Živjela sam sa mužem, svekrvom, svekrom i djeverom.

Tužilac Strika: Recite mi pod kojim ste okolnostima i kako vi napustili Seljane? To je mjesto kod Rogatice je li tako?

Svjedokinja Zimić: Da.

Tužilac Strika: Da li se sjećate tih dešavanja?

Svjedokinja Zimić: Zarobili su nas i poveli u autobuse do Rogatice.

Tužilac Strika: Recite mi ko vas je zarobio, da li se sjećate kada je to bilo?

Svjedokinja Zimić: Da.

Tužilac Strika: Možete li reći?

Svjedokinja Zimić: Prvo su 03.06. sviju nas zarobili i odvojili muškarce.

Tužilac Strika: Možete li malo detaljnije, 03.06.'92?

Svjedokinja Zimić: '92 godine.

Tužilac Strika: Ko vas je zarobio?

Svjedokinja Zimić: Znam samo da je Arbinja, Ljubinac, ne znam kako se zovu... i rekao je, kad je došao rekao je „ja sam Zoran Karišik“. Njega se sjećam i sad bi ga mogla poznati.

Tužilac Strika: Kako su izgledali, kako su bili obučeni?

Svjedokinja Zimić: Bili su obučeni u vojničko odijelo.

Tužilac Strika: Jesu li bili naoružani?

Svjedokinja Zimić: Naoružani su bili, imali su ovaj puške, ustvari ovaj Arbinja je imo onu..., ne znam sad kako se zove, oni sa onim redeniki dosta. Arbinja je bio onako... on je plav, imo je tako neke malo pjegice po licu. Ovaj je bio visok, mršav Ljubinac, nekih možda 25, ne znam tu je negdi godina, a ovaj je bio nizak, *..(riječ nerazumljiva)* ..onako srednjeg rasta, Zoran Karišik i reko je „ja sam Zoran Karišik“.

Tužilac Strika: Kad je došo...?

Svjedokinja Zimić: Kad je došo...

Tužilac Strika: A gdje ste vi bili kad je on tu došao?

Svjedokinja Zimić: Mi smo bili u kući *.(riječ nerazumljiva)*...ili Hasana ili Huse, to mislim to su sin i otac i supruga. Mi smo bili tu, u toj kući i on je došo po nas.

Tužilac Strika: Čija je to kuća?

Svjedokinja Zimić: Hasana Ramovića.

Tužilac Strika: Ramovića.

Svjedokinja Zimić: Jeste.

Tužilac Strika: Kuća.

Svjedokinja Zimić: Da, Ramovića.

Tužilac Strika: I koliko vas je bilo tu?

Svjedokinja Zimić: Pa preko 70. Ono tačan....

Tužilac Strika: Ne znate tačan broj, dobro.

Svjedokinja Zimić: Ma ja. Svi iz Seljana.

Tužilac Strika: Dobro. Kad je došo taj Zoran Karišik, šta je rekao?

Svjedokinja Zimić: On je došo, prvo su nas počeli granatirat sa ručnim onim...

Tužilac Strika: Odakle su granatirali?

Svjedokinja Zimić: Pa od mog dajdže rahmetli, od Ramovića kuća, dole ispod, nekih možda 50-tak metara počeli da nas granatiraju, ono obarali su šljive, nisu u kuću pogadali. Mi smo bili u jednom podrumu, jedni, a jedni su bili na spratu i onda su rekli „evo su došli po vas“. Mi smo izašli i on je reko „ja sam Zoran Karišik“.

Tužilac Strika: Aha, taj Zoran Karišik kojeg biste mogli prepoznati i sada?

Svjedokinja Zimić: I sad bi ga poznala.

Tužilac Strika: Kaže „ja sam Zoran Karišik“ i...?

Svjedokinja Zimić: „ja sam Zoran Karišik“

Tužilac Strika: I šta dalje, kako ide događaj?

Svjedokinja Zimić: I onda su nas povelili. Nisu nam dali ništa da nosimo, kaže hoće nas u Rogaticu, malo kao neka vojska hoće da prođe i hoće nas u Rogaticu.

Tužilac Strika: Tog 3.juna?

Svjedokinja Zimić: 3.juna.

Tužilac Strika: I dokle su vas doveli?

Svjedokinja Zimić: I doveli su nas do Sulejmana Ćurevca kuće i tu su nas odvojili, muškarce...

Tužilac Strika: A kako se zove taj predio gdje su te kuće?

Svjedokinja Zimić: Ovlagija.

Tužilac Strika: Ovlagija.

Svjedokinja Zimić: Ovlagija se zove, tu odakle nas je poveo.

Tužilac Strika: Odakle vas je poveo?

Svjedokinja Zimić: Jeste.

Tužilac Strika: To gdje su kuće Ramovića?

Svjedokinja Zimić: Jeste.

Tužilac Strika: A gdje kuća Sulejmana Ćurevca?

Svjedokinja Zimić: E kad smo pošli putem reko nam je da uzmemo jednu bijelu majicu, da stavimo onu kao pre..., ne znam tako nešto, da ne bi pucali, a pored kuća su sve bili oni komšije poredani, svi ostali i onda su nas dovezli do kuće Sulejmana Ćurevca.

Tužilac Strika: I šta je bilo kod Sulejman kuće?

Svjedokinja Zimić: Tu su nas odvojili.

Tužilac Strika: Koga su odvojili?

Svjedokinja Zimić: Žene na jednu stranu i djecu, a muškarce na drugu.

Tužilac Strika: Ko je to razdvojio?

Svjedokinja Zimić: Pa sve komšije odande tu su bili, svi oni.

Tužilac Strika: Komšije iz Seljana?

Svjedokinja Zimić: Sve komšije iz Seljana.

Tužilac Strika: Šta je dalje bilo, kako ste vi reagovali, jeste li se razdvojili, jeste li poslušali?

Svjedokinja Zimić: Pa morali smo.

Tužilac Strika: Sjećate li se koji je bio broj tih razdvojenih muškaraca odnosno ko je sve bio razdvojen?

Svjedokinja Zimić: Pa znam imenom i prezimenom.

Tužilac Strika: Možete li?

Svjedokinja Zimić: Mogu.

Tužilac Strika: Recite, polako.

Svjedokinja Zimić: Među odvojenim muškarcima bio je moj muž Zimić Salih, njegov brat Zimić Alija, njihov amidža Zimić Šaćir, bio je Suljo Ramović, bio je Huso Ramović, njegov otac Hasan Ramović, bio je Mednolučanin...braća Mednolučanini, bio je Hamza Heljo, Begić Amir, bio je Halilović, njih mislim 17 da je bilo.

Tužilac Strika: Enisa recite mi kud su ih odveli?

Svjedokinja Zimić: Oni su ih odveli putem koji vodi prema Rogatici, dole na niže.

Tužilac Strika: Jeste li vi vidjeli, kažete učestvovali su u razdvajanju vaše komšije, jeste li vi vidjeli među njima optuženog?

Svjedokinja Zimić: Pa ja vam odmah kažem, ja optuženog lično ne poznam, ali u to vrijeme se više pričalo o njemu nego o Rajku Kušiću, koji je moj komšija. Mislim o Rajku znam mnogo, ali o njemu se više pričalo, jer on je...

Tužilac Strika: Šta se pričalo?

Svjedokinja Zimić: Pa pričali su da je on glavni?

Tužilac Strika: Ko, recite?

Svjedokinja Zimić: Pjano, mislim ja ne znam..., znala sam da se Ljubinac preziva, ali dok nije počelo suđenje nisam mu znala ime. Tako pričali su da je išo na Vukovar, odatle je... prvo su počeli da pričaju i tako. I znam dok sam ja..., jer posle smo se mi vratili iz ove kuće, kad su odvojili muškarce mi smo se vratili, došo je po nas Goran i odveo nas kod Dese.

Tužilac Strika: Koji Goran?

Svjedokinja Zimić: Gluhović.

Tužilac Strika: A kod kojeg vas je Dese odveo, da li se sjećate kako se preziva?

Svjedokinja Zimić: Da se malo odmorim molim vas.

Tužilac Strika: Polako. Uzmite malo vode, ako vam treba.

Svjedokinja Zimić: Ne, postim. Ne mogu se sjetiti Desinog...

Tužilac Strika: Dobro, nije ni važno.

Svjedokinja Zimić: Mislim znam, ali...

Tužilac Strika: Nakon tog 3.juna koliko ste vi još bili?

Svjedokinja Zimić: Mi smo bili kod Dese 18 dana i onda smo se vratili svojim kućama.

Tužilac Strika: I dokle ste bili?

Svjedokinja Zimić: I bili smo do 4.augusta.

Tužilac Strika: Šta je 4.aug. bilo?

Svjedokinja Zimić: 4.aug. su došli po nas.

Tužilac Strika: Ko je došao po vas?

Svjedokinja Zimić: Ne znam, jer to je bio već 4.aug., njih je došlo četvorica, ja ne znam ko su, jer nisu se ni predstavljali, ni...

Tužilac Strika: Jesu li bili to vojnici?

Svjedokinja Zimić: Jesu, bili su u vojničkom..., jer mislim ovi moji, oni znaju ko su. I onda su nas dovezli... onako smo išli pješke do Sime Ćarkića kuće, tu je došo autobus i dovezo nas u Rogaticu.

Tužilac Strika: Zašto su vas odvezli iz Seljana u Rogaticu, jesu li vam rekli razloge, jeste li vi pitali?

Svjedokinja Zimić: Nismo.

Tužilac Strika: A recite mi gdje ste dovezeni u Rogaticu tačno?

Svjedokinja Zimić: U srednju školu, „ŠUP“ se zvala.

Tužilac Strika: Koliko vas je dovezeno, je li bio tamo već neko?

Svjedokinja Zimić: Pa u školi smo našli, već su bili ...puni su razredi bili. Klupe su bile ovako u jednom ćošku, stolica nije bilo. Tu smo bili u dva razreda, nas iz Seljana.

Tužilac Strika: Koliko je vas otprilike iz Seljana taj dan...?

Svjedokinja Zimić: Pa nekih 60-tak.

Tužilac Strika: 60-tak.

Svjedokinja Zimić: Ma ja.

Tužilac Strika: Kako ste tamo tretirani, ko je odlučio da ljudi tu budu smješteni?

Svjedokinja Zimić: Ne znam, jer tu je bilo puno u uniformi.

Tužilac Strika: I šta je dalje bilo, koliko ste ostali u srednjoškolskom centru?

Svjedokinja Zimić: Tu smo samo prenoćili.

Tužilac Strika: Šta je sutradan bilo, kad ste prenoćili?

Svjedokinja Zimić: Sutradan oko 10 sati su došli po nas sa šleperima i dovezli nas na Hrešu?

Tužilac Strika: Ko je došao po vas Enisa?

Svjedokinja Zimić: Došo je drug od moje sestre, Dragan Nikolić, on je vozio jedan šleper i on me vozio, školski drug od moje sestre.

Tužilac Strika: On je vozio taj kamion?

Svjedokinja Zimić: Jeste. Bila su tri šlepera i dva autobusa.

Tužilac Strika: Šta vam je rekao, da li vam je šta govorio, jeste li vi šta pitali?

Svjedokinja Zimić: Meni je na Hreši rekao ..*(nerazumljivo)* „ništa se ne brini, neće ništa biti, idete u Sarajevo“.

Tužilac Strika: Dobro. Recite mi u vezi sa vašim suprugom, jeste li pronašli njegove posmrtno ostatke?

Svjedokinja Zimić: Jesmo, pronašli smo.

Tužilac Strika: Identifikovani?

Svjedokinja Zimić: Jesu identifikovani, samo treba... još nisu ukopani.

Tužilac Strika: Dobro. Vi ste tužilaštvu 09.02. ove godine dali izjavu, pa ću vam dati da pogledate je li to vaš potpis, pošto želim ovaj zapisnik unijeti u spis, pogledajte.

Svjedokinja Zimić: Jeste.

Tužilac Strika: Pokažite s druge strane.

Svjedokinja Zimić: Da. Da.

Tužilac Strika: Dobro. Vi ste i tada govorili, je li tako, znate kakva je dužnost svjedoka, i tada ste govorili istinu, je li?

Svjedokinja Zimić: Da.

Tužilac Strika: Dobro. Ja želim da predam u spis pisani zapisnik o saslušanju svjedoka od 09.02.

Predsjednik vijeća Gogala. U redu. Recite mi samo, pitam naše pomoćnice koji je to broj? 7. Dakle to je zapisnik o saslušanju Zimić Enise, od 09.02.2006.god. i uvodi se pod brojem 7., kao dokaz tužilaštva. U redu.

Tužilac Strika: To je bilo sve.

Predsjednik vijeća Gogala: Dobro, hvala. Odbrana, pitanja imate li, izvolite?

Branilac Begtašević: Hvala Časni sude.

BRANILAC BEGTAŠEVIĆ – unakrsno ispitivanje

Branilac Begtašević: Gđo. Zimić.

Svjedokinja Zimić: Da?

Branilac Begtašević: Vi ste na današnjem glavnom pretresu ustvrdili da se pričalo da je optuženi Ljubinac Radisav glavni i da se pričalo da je išao na Vukovar. Vi 3.juna 1992.godine u Seljanima niste vidjeli Ljubinac Radisava, je li to tačno? Je li tačno da niste vidjeli Ljubinac Radisava?

Svjedokinja Zimić: Rekla sam da ga ne poznam, tako da ne mogu ništa reći.

Branilac Begtašević: A možete li odgovoriti na pitanje, jeste li vidjeli Ljubinac Radisava 03.06.'92? Ako ne možete, ne insistiram. 3., 4. i 5.aug. takođe niste vidjeli Ljubinac Radisava, je li to tačno?

Svjedokinja Zimić: Opet tvrdim ne poznam ga.

Branilac Begtašević: Hvala. Nemam pitanja više.

Predsjednik vijeća Gogala: Ima li optuženi pitanja za svjedokinju?

Optuženi Ljubinac: Nemam Časni sude.

Predsjednik vijeća Gogala: U redu. Članovi vijeća imaju li pitanja? Ja ću molim vas... Ja, tužitelj ima naknadno pitanje, izvolite.

TUŽILAC STRIKA – dodatna pitanja

Tužilac Strika: Da, samo da nam svjedokinja objasni od kada je živila u Seljanima, možda...?

Svjedokinja Zimić: Ja sam živjela u Seljanima od 1.januara 1992.god., tako da mislim ne mogu tvrditi je li bio ili nije bio.

Tužilac Strika: To je razlog zašto...?

Svjedokinja Zimić: Ma ja.

Tužilac Strika: Da, samo radi pojašnjenja, pošto samo je kratko vrijeme bila, kratko, 7, 8 mjeseci. Nemam drugih pitanja.

PREDSJEDNIK VIJEĆA – SUDIJA GOGALA – pitanja za svjedoka

Predsjednik vijeća Gogala: Molim vas samo da pokušamo razjasniti, ako možemo. Kad vas je tužitelj pitao o događajima od 03.06.1992.godine, vi ste doslovno kazali „ja optuženog lično ne poznam“, to ste isto rekli i na pitanje branitelja, a da se o njemu puno pričalo. A kad ste govorili o odvođenju, rekli ste „odveo ih je“.... „odveli su ih putem“, tako ste rekli, pardon.

Svjedokinja Zimić: Ja.

Predsjednik vijeća Gogala: Pa mi recite molim vas, ako možete direktno, isto pitanje dakle postavljam što vam je i postavio na neki način i tužitelj, direktno niste odgovorili, a onda direktno i branitelj, jeste li ili niste lično vidjeli optuženog kad se dešavalo ovo sve, što ste nam danas ispričali?

Svjedokinja Zimić: Opet kažem da ga... ja ga nisam poznavala, tako da ne mogu ništa reći.

Predsjednik vijeća Gogala: Niste ga poznavali.

Svjedokinja Zimić: Ne.

Predsjednik vijeća Gogala: Dakle na moje direktno pitanje, jeste li ili niste ga vidjeli, vi samo kažete nisam ga poznavala?

Svjedokinja Zimić: Da li je bio, nije li, nisam ga poznavala, ne mogu reći ni jest, ni nije.

Predsjednik vijeća Gogala: Dakle ne možete reći ni jeste, ni nije, da li je bio ili nije?

Svjedokinja Zimić: Da.

Predsjednik vijeća Gogala: U redu, hvala vam. I još nešto molim vas. Samo mi recite, rekli ste da je tijelo vašeg supruga pronađeno.

Svjedokinja Zimić: Da.

Predsjednik vijeća Gogala: Možete li mi reći gdje je pronađeno i kada, kada je ekshumacija bila?

Svjedokinja Zimić: Pa prije nekih, ne znam tačno, možda 9 mjeseci.

Predsjednik vijeća Gogala: Prije 9 mjeseci?

Svjedokinja Zimić: Ma tako.

Predsjednik vijeća Gogala: Gdje je to bilo, u...?

Svjedokinja Zimić: U Pješevici, to je iznad Rogatice.

Predsjednik vijeća Gogala: U mjestu Pješevica, iznad Rogatice?

Svjedokinja Zimić: Da.

Predsjednik vijeća Gogala: U redu. Koliko je to mjesto udaljeno od Rogatice?

Svjedokinja Zimić: Ma ne znam tačno, možda kilometar, tako.

Predsjednik vijeća Gogala: Kilometar. U redu, hvala vam. Hvala vam za vaše svjedočenje, završili smo.

Svjedokinja Zimić: Hvala. Do viđenja.

OTPUŠTA SE SVJEDOKINJA ZIMIĆ

Predsjednik vijeća Gogala: Tužitelju recite nam sljedeća svjedokinja ko je?

Tužilac Strika: Ramović Habiba.

Predsjednik vijeća Gogala: Molim Ramović Habiba neka dođe.

SVJEDOK OPTUŽBE – HABIBA RAMOVIĆ

Predsjednik vijeća Gogala: Dobar dan.

Svjedokinja Ramović: Dobar dan.

Predsjednik vijeća Gogala: Molim vas vaše ime i prezime?

Svjedokinja Ramović: Habiba Ramović.

Predsjednik vijeća Gogala: Ime vašeg oca?

Svjedokinja Ramović: Bećir.

Predsjednik vijeća Gogala: I prezime njegovo?

Svjedokinja Ramović: Ramović.

Predsjednik vijeća Gogala: Isto Ramović, u redu. Puni datum vašeg rođenja?

Svjedokinja Ramović: 01.okt. '74.

Predsjednik vijeća Gogala: Gdje ste rođeni?

Svjedokinja Ramović: U Rogatici.

Predsjednik vijeća Gogala: Gdje stanujete?

Svjedokinja Ramović: Sad u Sarajevu.

Predsjednik vijeća Gogala: Ima li ulica i broj?

Svjedokinja Ramović: Obala Kulina bana 37.

Predsjednik vijeća Gogala: Šta ste po zanimanju?

Svjedokinja Ramović: Trgovac.

Predsjednik vijeća Gogala: Jeste zaposleni?

Svjedokinja Ramović: Nisam.

Predsjednik vijeća Gogala: Sa optuženim niste ni u kakvim rodbinskim vezama?

Svjedokinja Ramović: Nisam.

Predsjednik vijeća Gogala: U redu. Danas ste pozvani u sud i bićete ovdje saslušani kao svjedok. Ja vas samo upozoravam da ste dužni istinu da govorite, za lažno svjedočenje krivično se odgovara.

Svjedokinja Ramović: Dobro.

Predsjednik vijeća Gogala: Niste dužni odgovoriti niti na jedno pitanje u sudnici, ako vi ocijenite da bi vas iskren odgovor izložio krivičnom gonjenju.

Svjedokinja Ramović: Dobro.

Predsjednik vijeća Gogala: S obzirom da svjedoci prije svjedočenja polažu zakletvu, potrebno je da i vi to uradite. Tekst zakletve imate ispred sebe, pa izvolite.

Svjedokinja Ramović: Zaklinjem se čašću i savješću, izjavljujem da ću govoriti istinu o svemu što će me sud pitati i da neću uskratiti, dodati ili promijeniti ništa meni poznato o ovom predmetu.

Predsjednik vijeća Gogala: Hvala vam. Tužitelju možete direktno ispitati vašu svjedokinju, izvolite.

TUŽILAC STRIKA – direktno ispitivanje

Tužilac Strika: Vi ste nam rekli da sada živite u Sarajevu, je li tako?

Svjedokinja Ramović: Jeste.

Tužilac Strika: Recite mi gdje ste živjeli do '92 godine?

Svjedokinja Ramović: Selo Seljani, opština Rogatica.

Predsjednik vijeća Gogala: Tužitelju samo ako bi nam mogli reći koje tačke optužnice?

Tužilac Strika: Svjedok isto govori o opštim okolnostima i tačke 2., 4. i 7.

Predsjednik vijeća Gogala: Hvala.

Tužilac Strika: Recite mi, znači živili ste u Seljanima?

Svjedokinja Ramović: Jeste.

Tužilac Strika: S kim ste živjeli?

Svjedokinja Ramović: Majka, otac, brat i sestra.

Tužilac Strika: Poznajete li optuženog?

Svjedokinja Ramović: Poznajem.

Tužilac Strika: Gdje je on živio?

Svjedokinja Ramović: U Seljanima.

Tužilac Strika: To je isto selo.

Svjedokinja Ramović: Isto selo.

Tužilac Strika: Recite mi pod kojim okolnostima ste vi napustili Seljane, da li se sjećate zašto, kako je to bilo?

Svjedokinja Ramović: Pa 4.augusta 1992.godine, do tad smo bili kod kuće gore. S tim da je 3.juna 1992.godine napadnuto to naše selo.

Tužilac Strika: Ko je napao?

Svjedokinja Ramović: Pa komšije srbi.

Tužilac Strika: Kako su napali, čime?

Svjedokinja Ramović: Granatama, puškama, svim mogućim oružjem.

Tužilac Strika: Gdje ste vi bili tada?

Svjedokinja Ramović: Mi smo tada bili kod kuće.

Tužilac Strika: U kući vašoj?

Svjedokinja Ramović: U našoj kući i 3.juna su nas zarobili.

Tužilac Strika: To je bilo 3.juna?

Svjedokinja Ramović: Jeste, 3.juna '92 su nas zarobili.

Tužilac Strika: Objasnite malo okolnosti, kako su vas to zarobili, ko?

Svjedokinja Ramović: Pa sve do 3.juna.... komšije te, srbi su nas ubjeđivali da neće biti ništa, da smo tu, jel, sigurni, da ovaj da nam neće ništa faliti, da ćemo ostati svi živi i tako, da je to eto tako taj rat. I ovaj sve do 3.juna, jel ono, bili smo ubijeđeni da neće ni biti ništa. 3.juna '92 godine je počeo taj napad i ovaj...

Tužilac Strika: Sjećate li se u koje doba dana?

Svjedokinja Ramović: Pa negdje, negdje možda oko 11 sati. Moj rahmetli otac je baš sa ovom rodicom, on je ubijen prvi 3.juna i kad je ta krenula pucnjava, on je ubijen i onda su počeli nas gore granatirati, u tom našem dijelu.

Tužilac Strika: Vaš otac je Bećir Ramović?

Svjedokinja Ramović: Bećir Ramović. Onda su počeli na nas granatirati, pucati i ono sve se ko smanjivalo, dok nisu nam prišli, jer mi smo bili nenaoružani. I onda su nas zarobili sve, povelu do kuće ovog jednog komšije.

Tužilac Strika: Koliko vas je bilo?

Svjedokinja Ramović: Pa bilo nas je otprilike negdje možda 50, 60, ne znam sad baš tačno. S tim da su nas doveli do te kuće Sulejmana Ćurevca, koja je bila na čošku te Ovlagije, taj dio gdje sam ja živjela, Seljana, zvala se Ovlagija i tu su odvojili sve muškarce, a žene su ostale. Muškarci su odvedeni u nepoznatom pravcu, a žene, mi smo se vratile kućama. I tako smo bili to ko u tom kućnom pritvoru, obilazili su nas komšije srbi. Nije bilo nekog maltretiranja.

Tužilac Strika: A recite mi, možete li ovaj biti malo određeniji kod tog zarobljavanja, kako kažete, privođenja do kuće Sulejmana Ćurevca i odvođenja, ko je eventualno učestvovao u tom, osim to što kažete komšije?

Svjedokinja Ramović: Pa ta...

Tužilac Strika: Eventualno da li ste vidjeli optuženog, koga ste vidjeli?

Svjedokinja Ramović: Taj dan nisam vidjela optuženog. Po nas su... trojica su bila, kad smo direktno kod kuće bili.

Tužilac Strika: Vašoj kući su išli ta trojica? ...*(ne čuje se, preklapanje govora)*

Svjedokinja Ramović: Jeste, Ranko Arbinja, Zoran Karišik i Ljubinac, ne znam tačno ime.

Tužilac Strika: Ali nije Radisav, pošto vi njega znate?

Svjedokinja Ramović: Nije Radisav.

Tužilac Strika: A znate li slučajno ko je drugim kućama prilazio?

Svjedokinja Ramović: Pa to su ti. Mi smo se ono bili svi... ono ko na jednu kamaru, u jedno dvorište. Ta trojica su bili baš u tom momentu, a kad smo krenuli prema toj kući Sulejmana Ćurevca, jedno možda kilometar i po, ono sve su izlazili. Pa sve komšije, ne

mogu se sad tačno sjetiti, Ćarkić Simo, ovi ... baš komšije naše iz Seljana, ne mogu se sad tačno sjetiti.

Tužilac Strika: Jesu li i ova trojica komšije?

Svjedokinja Ramović: I ova trojica.

Tužilac Strika: A u razdvajanju žena i djece odnosno muškaraca, ko je učestvovao?

Svjedokinja Ramović: Pa eto ti svi, komšije, nije bio niko sa strane, da kažem, sve te komšije iz Seljana.

Tužilac Strika: Dobro. Znači vas su zadržali, a muškarce odveli?

Svjedokinja Ramović: Jeste i tako smo bili do 4.aug. '92 godine.

Tužilac Strika: Šta je bilo 4.aug.?

Svjedokinja Ramović: 4.aug. '92 godine su..., sjedili smo jel normalno tu i onda su jedno 10-orica, a Radisav Ljubinac je bio tu glavni, izveli su nas „idete u Rogaticu, u srednjoškolski centar“.

Tužilac Strika: Zašto?

Svjedokinja Ramović: Pa da nas kao sklone, jer će biti neko granatiranje tog sela iznad gore i da nas sklone, da eto ne bi kao neko nastrado. I u autobus su nas sve potrpali i Radisav Ljubinac je vozio baš taj autobus i dovezo nas do Rogatice i tu smo smješteni u srednjoškolski centar. Sutradan u autobuse i kamione za Sarajevo.

Tužilac Strika: Kad ste dovedeni u te prostorije srednjoškolskog centra, je li već bio tamo neko ili nije?

Svjedokinja Ramović: Bilo je iz Rogatice ljudi i žena, bio je pun.

Tužilac Strika: Koliko je tu bilo?

Svjedokinja Ramović: Pa bilo je možda 150 do 200 ljudi, jer dva....

Tužilac Strika: Koliko je vas dovedeno?

Svjedokinja Ramović: Nas, žene te i djeca što smo bili...

Tužilac Strika: ...*(ne čuje se, preklapanje govora)*

Svjedokinja Ramović:jedno 30-tak.

Tužilac Strika: A ko je obezbjeđivo taj srednjoškolski centar, kako ste tamo tretirani?

Svjedokinja Ramović: Pa tu, da vam kažem, mi smo noćili jednu noć, ono ... Te žene, koje su tu već bile, rekle su da se svašta radi, nama lično nije niko ništa uradio za tu jednu noć, nismo maltretirani.

Tužilac Strika: Sutradan, znači...

Svjedokinja Ramović: Sutradan su nam rekli da izađemo, da idemo u Stari Grad, da nas vode na našu teritoriju i ovaj dole smo svi sišli, u hol škole, srednje, bili smo mi baš gore na 2.spratu.

Tužilac Strika: Jeste tu vidili Radisava?

Svjedokinja Ramović: Jeste, bio je Radisav Ljubinac.

Tužilac Strika: Kakva je njegova uloga tamo bila?

Svjedokinja Ramović: Pa vojnik Vojske Republike Srpske.

Tužilac Strika: Je li bilo još?

Svjedokinja Ramović: Bilo je dosta, tu baš ispred srednje škole, bilo je i nepoznatih vojnika sa strane i komšija i tako to.

Tužilac Strika: Znači tu nisu bili samo mještani?

Svjedokinja Ramović: Nisu.

Tužilac Strika: Nego bilo je i sa strane. I šta su radili?

Svjedokinja Ramović: I onda su i tu odvojili muškarce sve, muško ni jedno nije.... tada su mi ostavili brata.

Tužilac Strika: Kako se zove brat?

Svjedokinja Ramović: Avdo Ramović.

Tužilac Strika: Koliko je on tada...?

Svjedokinja Ramović: Tada je, '77 je godište, znači tada je 14, jel, 15 godina.

Tužilac Strika: I on je ostao?

Svjedokinja Ramović: On je ostavljen u Rogatici, a mi smo u šlepere potrpani i na Hrešu.

Tužilac Strika: Recite mi, naravno ukoliko možete objasniti, u vezi sa vašim ocem, rahmetli Bećinom Ramovićem i bratom, okolnosti kako je dalje bilo, šta ste saznali, jeste li, nakon što ste vraćeni za Sarajevo?

Svjedokinja Ramović: Moj je otac, ova moja rodica je bila s njim, ona nije mogla vidjeti nikoga da ga je ubio, jer je pucano ispred zadruga.

Tužilac Strika: Kad je to bilo, ponovite...?

Svjedokinja Ramović: To je bilo 3.juna 1992.godine.

Tužilac Strika: To je prije napada?

Svjedokinja Ramović: Mislim poslije za jedan sat, pola sata, počeo je napad na Seljane.

Tužilac Strika: A vaš otac je... objasnite?

Svjedokinja Ramović: On je ubijen ispred kuće...

Tužilac Strika: Šta je radio?

Svjedokinja Ramović: On je krenuo da pomogne njoj da..., pošto su oni bili gore prešli na tu Ovlagiju, da oko krava malo to, eto da ona pomuze, da on položi kravama.

Tužilac Strika: A inače ste u rodbinskim odnosima?

Svjedokinja Ramović: Jesmo.

Tužilac Strika: Možete li objasniti u kojim?

Svjedokinja Ramović: To mi je od tetke kćerka, udata za Zimića Saliha, i on je odveden.

Tužilac Strika: Taj dan je vaš otac ubijen?

Svjedokinja Ramović: Taj dan je ubijen.

Tužilac Strika: A brat Avdo, nakon što je razdvojen 05.08.?

Svjedokinja Ramović: Avdo je osto i bio je u logoru u Rasadniku, u stanici policije i na Kuli, negdje oko 2 godine.

Tužilac Strika: Jeste li sa njim razgovarali?

Svjedokinja Ramović: Nismo... Mislite posle puštanja?

Tužilac Strika: Ja nakon 2 godine.

Svjedokinja Ramović: Pa i on je svakojake torture proživljavao. Na Kuli nije, 7 mjeseci je bio na Kuli i 20 mjeseci u Rogatici. A u Rogatici su ga malo tukli.

Tužilac Strika: U Rasadniku i u policiji?

Svjedokinja Ramović: U stanici policije.

Tužilac Strika: U stanici policije. Dobro. Recite mi, ovaj vi ste 09.02. dali izjavu u tužilaštvu, jeste li tada govorili istinu *...(ne čuje se jasno)...*potpis?

Svjedokinja Ramović: Jesam.

Tužilac Strika: Je li to vaš potpis?

Svjedokinja Ramović: Jeste.

Tužilac Strika: Pogledajte.

Svjedokinja Ramović: Jeste. Jeste. Jeste.

Tužilac Strika: Zapisnik o saslušanju svjedoka KT-RZ-174 od 09.02. ja ulažem u spis.

Predsjednik vijeća Gogala: U redu, hvala vam. To će biti dokaz pod rednim brojem 8. U redu, hvala. Tužitelju nemate više direktnih pitanja?

Tužilac Strika: To bi za sada bilo to.

Predsjednik vijeća Gogala: Odbrana možete ispitati svjedokinju, izvolite.

BRANILAC BEGTAŠEVIĆ – unakrsno ispitivanje

Branilac Begtašević: Gđo. Ramović vi kažete da 3.juna 1992.godine, dakle tog dana niste vidjeli optuženog Ljubinac Radisava u Seljanima, da li je to tačno?

Svjedokinja Ramović: Nisam.

Branilac Begtašević: Hvala. Takođe ste ustvrdili da vi pretpostavljate da je optuženi bio, kako ste rekli na zapisnik, pred Tužilaštvom BiH kada ste ispitivani i dali svoju izjavu, da je on bio neki komandir jedinice za Seljane, ali vi ne možete dakle pod zakletvom ustvrditi da je on zaista bio komandir....

Svjedokinja Ramović: Jeste.

Branilac Begtašević: ...neke jedinice?

Svjedokinja Ramović: Jeste.

Branilac Begtašević: Je li to tačno?

Svjedokinja Ramović: Tačno.

Branilac Begtašević: Možete li kazati ovo, na 4. idemo, 4.aug. 1992.godine, možete li vijeću kazati jeste li vi primjetili, dakle jeste li vidjeli svojim očima da optuženi Ljubinac razdvaja sam, lično, muškarce od žena?

Svjedokinja Ramović: 4.aug.?

Branilac Begtašević: 4.aug.

Svjedokinja Ramović: 4.aug. je on došao po nas gore, sa još nekolicinom vojnika, a 5.aug. su odvojeni muškarci.

Branilac Begtašević: Eh, jeste li 5.aug. vidjeli da on razdvaja?

Svjedokinja Ramović: Nisam, on je sjedio u holu škole, nije on odvajao.

Branilac Begtašević: Nije on odvajao?

Svjedokinja Ramović: Nije.

Branilac Begtašević: Hvala lijepo. Nemam više pitanja.

Predsjednik vijeća Gogala: Hoće li tužitelj postaviti dodatna pitanja svjedokinji?

Tužilac Strika: Ne.

Predsjednik vijeća Gogala: Nema. Članovi vijeća imaju li pitanja? Nemaju.

PREDSJEDNIK VIJEĆA – SUDIJA GOGALA – pitanja za svjedoka

Predsjednik vijeća Gogala: Ja bih samo nešto još, molim vas, pokušala da razjasnim.

Evo na pitanje branitelja rekli ste 5.aug. da je tada, kad su razdvajani muškarci od žena, to je tada kad ste išli prema Hreši, je li tako?

Svjedokinja Ramović: Jeste.

Predsjednik vijeća Gogala: Da je Ljubinac sjedio u holu škole?

Svjedokinja Ramović: Jeste.

Predsjednik vijeća Gogala: A recite mi 4.aug., kada ste iz sela Seljani prebačeni u Rogaticu, u ovaj srednjoškolski centar, šta je konkretno Ljubinac radio 4.aug.?

Svjedokinja Ramović: Ljubinac je išao prvi ispred svih, rekao nam je da ne nosimo ništa od stvari, da ćemo se vratiti kući, da je to samo prepucavanje i on je išao ispred nas i vozio je taj autobus, u koji smo sjeli.

Predsjednik vijeća Gogala: A vi ste dakle bili u autobusu?

Svjedokinja Ramović: Jeste, svi smo bili, sve žene i djeca.

Predsjednik vijeća Gogala: Svi ste bili u autobusu i onda je on vozio i rekao je, vezano za to, nešto ste rekli na početku, za napad?

Svjedokinja Ramović: Jeste, da se napada ovo gore selo Strmac, pa da ne bi koja granata pala slučajno, da ne bi ko nastradao.

Predsjednik vijeća Gogala: I još nešto, molim vas, da vas pitam, ukoliko vam je poznato, ako vam nije poznato, ne morate ni odgovoriti. Kad ste izmješteni odnosno, kako tužitelj upotrebljava izraz prisilno premješteni na Hrešu, recite mi molim vas da li vam je poznato kako je do toga došlo, da li je bilo kakvih pregovora između, da tako kažem, srpske i bošnjačke strane....?

Svjedokinja Ramović: Ne znam vjerujte.

Predsjednik vijeća Gogala: ...o tome?

Svjedokinja Ramović: Ne znam vjerujte.

Predsjednik vijeća Gogala: Ne znate to?

Svjedokinja Ramović: Ne znam.

Predsjednik vijeća Gogala: U redu, hvala vam.

Svjedokinja Ramović: ...*(ne čuje se jasno)*

Tužilac Strika: ...*(ne čuje se jasno)*

Predsjednik vijeća Gogala: Molim?

Tužilac Strika: ...*(ne čuje se jasno)*

Svjedokinja Ramović: Jesam li ja to slobodna?

Predsjednik vijeća Gogala: Jeste, hvala vam. Evo završili smo.

Svjedokinja Ramović: Hvala. Do viđenja.

OTPUŠTA SE SVJEDOKINJA RAMOVIĆ

Transkript sačinila:

Belma Bećar

28.02.2007.god.

